

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, sretrek
n. soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prej-
mana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 15 K
1/2 10 "
1/4 5 "

Posamične številke stanejo 10 vin.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem
letu „Kavčič po Gorici in Gradiscu“ in dvakrat
v letu: „Vozni red železnice, parnikov in poštinih zvez“.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici
št. 7 I. nadst. v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček.
Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

Oglasi in poslanice se računajo po Petit-vrstah če
tiskano 6-krat 6 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaka
vrsta. Večkrat po pogodbi. Večje drke po prostoru.
Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za
obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

»Vse za narod, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavric.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst.
Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12.
popoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in
praznikih od 9. do 12. popoldne. Upravnništvo se na-
haja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadst. na levo v tiskarni.
Naročnino in oglase je plačati loče Gorica.
Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.
Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne
spadajo v delokrog uredništva, naj se pošljejo le
upravnisti.

„PRIMORSKO“ izhaja neodvisno od „Soče“ vsak
petek in stane vse leto 3 K 20 vin. ali gld. 1.80.
„Soča“ in „Primorsko“ se prodajata v Gorici v
vseh knjigarnah in teh-le tobakarnah: J. Afrič, Gle-
dališka ul.; V. Baumgartner, Koren 2; Mat. Belingar,
Tržaška cesta 1; Marija Bregant, Ponte Nuovo 9; Hen,
Jellersitz, Nunska ul. 3. I. Hovaški, na Goriščaku;
Peter Krebelj, Kapucinska ul. 1; Tereza Leban, tek.
Jos. Verdi 11; Ana Pleško, Pokopal. ulica; Iv. Fresel,
Stolni trg 2; Jos. Primožič, Mirenšč. cesta; Iv. Sar-
dagna, Gosposka ul.; Jos. Schwarz, Šolska ul.; Južni
kolodvor; Državni kolodvor. — V Trstu v tobakarni
Lavrenčič na trgu della Caserma.

Kaj bo z deželnim zborom?

Kaj bo z deželnim zborom? Tako se
poprašujejo politiki, naše ljudstvo, tako
se poprašujejo pa tudi vladni krogi, svesti
si svoje krivde. Vedo pač, kaj so zakrivali
sami, ker niso lani vpoštevali položaja,
marveč so izročili lani vodstvo manjšini
v roke Pajerja in Gregorčiča. Kako je mr-
cvaril poslovni red glavar, je znano, a ne
le to, uganjala sta voditelja tudi umetno in
nasilno obstrukcijo. Dr. Pajer je ravnal
z večino kakor kak paša z »rajo«. Deželni
glavar je zaupnik krone, priseže, da bo
vodil pravično zborovanje, ali kaj Pajerju
mar vse to; prezrl je bil n. pr. popolnoma
dr. Frankotov nujni predlog za sestavo
deželnega odbora, kakor da sploh ni bil
stavljen. Na dnevnem redu je bilo 100
točk, ali o prvem nujnem predlogu ne ču-
ha ne sluha. Pajer je rekel kar na kratko,
da dnevni red sestavlja on, in če on ne
postavi na dnevni red nujnega predloga,
ki mu ni všeč, se nima nikdo nič prito-
ževati. Za obstrukcijske nujne predloge
seveda je imel drugo mero. Ti so bili na
dnevnem redu in dovolil je z jednim takim
predlogom vred čitanje neke knjige o pe-
lagri. Zaupnik krone se je obnašal škan-
dalozno in tudi ušel je ter pustil večino
brez predsednika. Kaj mu je mar zapri-
sega, kaj to, če je zaupnik krone, ki je ob-
ljubil voditi pravično in nepristransko de-
želni zbor. Vladni krogi premišlujejo naj-
brže, kaj je vse naklepal Pajer, kaka je
tudi krivda njih samih, ko mu niso stopili
na prste. Prišle so nove volitve, položaj
se je spremenil.

Vlada ve, da je nevarno vnovič ime-
novati za deželnega glavarja dr. Pajerja,
ker jej je znano, da je mož pripravljen na
vse a nasilstva drugačnega obsega. Ako
bi pa manjšina po njegovem receptu za-
čela z obstrukcijo, potem bi mož tolmačil
poslovni red na nov način; dobil bi hitro
izgovore in zatrjeval bi, da se mora po-
slovni red tolmačiti tako, kakor ga tolmači
on, čeprav bi bilo to morda v diametral-
nem nasprotju z lanskim tolmačenjem. —
Vladni krogi vedo, da bi manjšina take-
ga moža ne mogla sprejeti kar tako na
sedež glavarja!

Odkar imamo deželni zbor, je dežel-
ni glavar Italijan, čeprav je Slovencev v
deželi dve tretjini in imajo Italijani le en

glas več v deželnem zboru. Ali je še kje
kak podoben slučaj, da bi radi jednega
samega glasu imela manjšina v deželi vse
v svojih rokah? — Lani se je že razprav-
ljalo o tem, da bi bil že zadnji čas, da bi
dobili tudi Slovenci enkrat deželnega gla-
varja po načelu: 6 let naj bo Slovenec de-
želni glavar, 6 let Italijan. Pri sedanjih
razmerah bi bilo to načelo sicer še več
nego popustljivo. Po številu prebivalstva
bi bilo pravično edino to, da bi imeli Slo-
venci dve dobi deželnega glavarja, Ita-
lijani pa eno dobo!

Lani jo je zasuknila vlada tako-le:
rekla je: liberalcev je 18, torej naj bo gla-
var iz njih srede, in sicer Italijan; kleri-
kalci so v manjšini, torej bo podglavar iz
njih srede, in ker je glavar Italijan, naj bo
podglavar Slovenec. Letos pa je kombina-
cija drugačna. Klerikalci so v večini. To-
rej jim pritiče mesto deželnega glavarja;
ta bi moral biti po vseh principih Slove-
ncev, podglavar pa Italijan po istem princi-
pu. To odgovarja položaju in najprimitiv-
nejši zahtevi pravičnosti.

Stvar slovenskih poslancev je sedaj,
da se pobrigajo za tako rešitev.

DOPISI.

Izlet na sv. Goro. Od nekdaj imamo
mladega, črnobernega petelina, ki skrbno
zbira pitke putke, piščance in druge klju-
nače okrog sebe v krščansko sočelnjasto
izprebračevalno društvo, kjer on mogočno
kukurika, kokodaja in s perotnico dvo-
ri svojim jarcam in kokotom. Bog v ne-
besedah pa ima nad tem društvom in vse-
mi člani veliko svoje dopadajenje, ker
sloni vse na močni, sveti podlagi, katero
se ni dolgo tega še bolj vtrdili s tem, da
so zleteli na sv. Goro. Tam gori je bilo
baje kakor v nebesih. Nemoteni in paroma
so se zvečer pripravljali gori za sloves-
nost drugega dne. Drugi dan je pater-pri-
d'gar, ne vtikaje se v politiko, katera se-
veda ne tiče v cerkev, v izbranih besedah
hvalil in navduševal to pestro množico,
češ, kako hrabro se drži doma pri volit-
vah, da napreduje in da mora čimprej po-
hrustati naprednjake! Kakor vedež je ve-
del vse številke in vse razmere. Vse ga je
navdušeno gledalo in poslušalo, posebno
je bil srečen kokot-župan, ki je v vsej
svojej poštenosti in nedolžnosti stal med

vredno družbo, kjer ni manjkal niti hudo
skušani in po nogah obrezani kokot-lzak
ter drugi enaki petelini in pute. To je bilo
pobožnih vzdihljajev in božje milosti do
kolen!

Težka je bila ločitev. Opetekali so
se, ko so šli domov in opotekaje se so
prišli domov. Hudobneži so mislili, da je
to napravil alkohol. Toda to je pregrešna
misel! Ampak pletničali so samo zato, ker
so bili polni božje milosti.

Pa ne da bi kdo mislil, da so bili ti iz
kake fare na Vipavskem!

Iz ajdovskega okraja.

Iz Branice. — Za občinske volitve v
Štjaku so delali nasprotniki z vso silo. Naj-
večji junak boja pa je vedno naš slavni
kurat, Braničarji! Ali še ne poznate Šmi-
da? Čudim se vam Braničarjem, da ste
tako zlezli na njegove limanice. Pomisli-
te vendar nekoliko, kako dela on za kme-
ta, ko vedno pravite: »Naš gospod dela
pa res za kmeta.« O dela, dela pa ravno
nasprotno. Naš Šmid dela z obljubami.
Ustanovil je že vse, županstvo, mlekar-
no, pridobil, da vas Trbežani spada pod sv.
Katarino, da se zida nova šola, razne vo-
dovode, da se mu je napravila lepa soba
v njegovem poslopju, kjer je bila šola ita.
Pa ni treba misliti, dragi čitatelj, da je to
res in vse napravil naš dobri Šmid v res-
nici. To je napravil samo v besedah in z
obljubami, samo sobo si je v resnici na-
pravljal.

Braničarji! Pomislite vendar sedaj,
koliko stroškov vam je nakopal na glavo
naš kurat, katere boste morali plačevati
iz svojih žepov. Potem pa zdihujete: »Oj
ubogi kmet. Vse moramo plačevati.« Vse
vse bomo plačevali, ako nas bo vodil naš
Šmid. Zatorej proč z njim! Nadškof naj
ga premesti kamor hoče. Nam je že za-
dosti naredil bodočih stroškov.

Sedaj pa Vam nekaj g. Šmid. Marsi-
kateri, ko Vam je zlezel na limanice, je
sprevidel, da farbate kolikor morete. Ako
hočete dokaze, Vam jih lahko podam. Ne
mislite, da se vse doseže z jezikom. Torej
opustite farbanje in tudi v cerkvi ni po-
treba groziti tako! Najboljše je, da popol-
noma utihnete, ako nočete, da bo klala re-
snica oči.

Tatovi nas tudi vsako leto obiščejo.
Tako so letos pokradli v dveh hišah in si-

cer dva para čevljev, 1 1/2 kg mesa, nekaj
kruha, obleko in uro. Tatičev se še ni
dobil.

Iz cerkljanskega okraja.

Iz Otaleža. — V št. 130. »Soče« po-
pravila Cene Buda, da ni res, kar je »So-
ča« pisala v št. 127. Vprašamo ga, kje je
bil takrat, ko ga je čakal G. L. do Ave
Marije, da bi šel previdet v Lasc; še le
drugi dan ga je komaj dobil. Pravi tudi,
da ni nobeden mladenič brez duhovnika
še umrl v Otaležu; »Soča« je pisala, da je
umrl v Masori, kar je res, vsi občani ve-
do, sam on pa pravi, da ne! Kdo ga je bil
previdel za umirajoče? Nobeden. Vpra-
šamo ga tudi, kako se je izjavil pred Je-
rebovo gostilno: ves cerkljanski Vrh sem
obletal, agitiral, pa so tako čudni ljudje;
— to ga je slišal C. V. Sedaj pa lahko zo-
pet pošlje popravek v »Primorsko glisto«,
»Gorico« in v »Sočo« pa ne bode opran.

Iz Otaleža. — V »Primorski glisti«
se je bil spravil naš presvitli Vinzenzo
Buda z vso jezo nad mojo osebo ter bi
me rad v javnosti vsega počrnil. Poziv-
ljam ga, da naj mi dokaže, kdaj so mene
cerkljanski somišljeniki iz salona pri »Fir-
barju« ven vrgli in kdaj so me javno
oklofotali, kakor je »Prim. glista« pisala?
Ako mi to dokaže, pripravljen sem mu ta-
koj 400 kron plačati za prebitek, ki je bil
pri farovžu, da ne bodo ljudje vedno
godrnjali, da toliko stane. Ako mi pa tega
ne dokaže, mu pa povem javno, kdo in
kaj je! Povem mu, da ako ne bode miro-
val, da je še toliko gradiča, da ga ne spra-
vi v tisto skrinjo, ki jo je prezadnjič pu-
til napraviti za žito.

Amerikanski izdelovatelj dopisov.

Iz goriške okolice.

Iz Podgore. — Ni še dolgo, kar je pri-
šel k nam neki nunc po imenu Ciril. Kma-
lu sta se sprijaznila s klerikalnim učite-
ljem J. Prosil ga je ta, da naj prevzame
mesto predsednika »Branika«, kar je Ci-
ril z veselim srcem sprejel. Prvo nedeljo
potem je predsednik Ciril sklical na shod
Marijine hčere in svoje pajdaše. Po po-
poldanski službi so takoj odkorakali v sta-
ro šolo, hoteli so iti namreč brez dovolje-
nja in z vso silo, to pa se jim ni posrečilo,
ker jim je zabranil tamkajšni oskrbnik. Na

smatra izobčeno iz črede pravovernih
ovac.

»Vaša historija je žalostna,« je rekel
Ilija in se zamislil.

»Toda nisem še pri koncu,« je nada-
ljeval zlatar. »Deklica je prišla in si izbra-
la te demante, katere vidite tu. Prizna-
vam, da nisem videl nikdar krasnejšega
in žalostnejšega obraza, kakor je bil njen.
Dolgo mi ni šla iz glave. Prav... Ko je
odšel ta »busurman,« ko je bila deklica
zopet prosta, je prišla zjutraj v prodajalno
in mi prinesla svoje demante. Položila jih
je tu na mizo, zagledala se mi s tako
čudnim pogledom v oči in mi rekla: »Dajte
mi trideset tisoč rubljev in vzemite si svo-
j nakit nazaj!« Trideset tisoč rubljev, to je
bila nekako polovica resnične vrednosti.
Nisem verjel svojemu sluhu. »Gospo-
dična,« sem začel, toda ni mi dala dogo-
voriti. »Dajte mi trideset tisoč rubljev,
hitro!« Izplačal sem jej ta denar, in bil je
to najstijajnejši dobiček v celem času mo-
jega bivanja v Petrogradu.

(Dalje prihodnjic.)

Darija.

Češki napisal Julius Zeyer.

(Dalje).

Marija se je odpeljala, in Ilija je odšel
k znanemu francoskemu zlatarju, katere-
mu je prodal nekaj po četu podedovanega
nakita, ko ga je silila k temu potreba. Ne-
koč je Marija na izprehodu z njim zgle-
dala v izložbi vlasno iglo z metuljem iz
demantov in safirov ter dolgo ni nehala
sanjati o njej. Ilija je stopil v prodajalno, da
bi kupil to iglo za svojo sestro. Zlatar je
baš prebiral kup bajevno krasnih in ve-
likih demantov, tvorečih zapestnice, ig-
lice, različne zaponke, zvezde in uhane.
Zlatar se je začel z Ilijo pogovarjati.

S temi kameni je v zvezi posebna,
zelo pikantna historija,« je pripovedoval
zlatar. »Generalu T... ki je dvoril temu
zagorelemu vzhodnemu kralju, ki se je do
nedavna nutil v Petrogradu, je prišlo na
misel, da bi dal temu azijskemu despotu
tak dar, pri katerem bi pozabil na svoj

oddaljeni harem. Generalu se je zdelo, da
zahteva čast Rusije, da jo reprezentuje
taka krasotica, ki bi vzbudila v tujem go-
stu najvišji pojem o krasoti ruskih žena.
Spomnil se je deklice, ki jo je nekoč po-
znal in ki mu je izza nekaj časa izginila
z obzorja. General je sicer izvedel za njen
naslov, toda vsa reč je bila težka, kajti de-
klica je bila maitressa nekega plemiča in
je stanovala pri njem. Kako priti do nje?
General je blodil po ulicah in se trdovrat-
no prepričal, da jo sreča. In res se ni va-
ral; našel jo je na enem izmed otokov
krasnejšo kakor je bila prej. Vedel je, da
je ne dobi drugače, kakor če jo zaslepi z
ogromnostjo svoje ponudbe. »Gospodi-
čna,« je rekel, pristopivši k njej, »gospo-
dična, ali l... beli za dvesto tisoč frankov
briljantov?« General mi je pripovedoval,
da se je prestrašil njene divje radosti, ko
je zaslišala te besede. Baj je zasadila
nohte v njegovo roko, kakor da ga več
noče izpustiti. »Hočem, hočem in čeprav
s tem pogubim svojo dušo!« mu je baje
kriknila na uho. »Torej pridite jutri k me-

ni, tu je moj naslov. Izberete si kamene
sami in blago za obleko si naročite v pr-
vih francoskih magazinih. Vse po lastnem
okusu... Toda vedite, da vam vsega te-
ga ne dajem samo za krasoto vaših oči.
Te bogate darove dajem gospodični v
imenu mesta Petrograda. Saj veste, da je
prišel iz daljnih azijskih krajev k nam oni
kralj, o katerem govori celo mesto? Spre-
jemaje moje darove, postanete sami dar
— le za kratek čas, razumete?« General
mi je rekel, da je bil pet minut ginjen: baje
je prebledela kakor mrtva in brez besede
snela mali križec, kakoršne dobivate vsi
Rusi pri krstu, z vratu, ga poljubila, od-
šla na breg reke in ga vrgla daleč v vodo.
General jo je vprašal, kaj počne. Njeno
obličje je baje nekolikokrat vstrepetalo,
nato pa je rekla precej mirno: »Znano
vam je, general, bila sem pravoslavna.
Jutri pridem.«

Zlatar je umolknil in potem dodal:
»To vaše ljudstvo je tako bigotno in pra-
znoverno; najbrž je hotela deklica s tem
reči, da se, vdaaje se temu busurmanu,

to sta šla dva k g. županu prositi dovoljenje; ker pa župana nista dobila doma, sta se vrnila s kislim obrazom. Nunc Ciril je na to zaklical: Dekleta, le za mano, nikar se ne strašite, pojdimo naravnost v farovž, pozneje naredimo veliko dvorano v farovžu, da se ne bomo več g. županu klanjali. Korakali so torej v farovž, na čelu jim je bil Ciril za njim pa Marijine hčere. Od zadržaj se je slišal pa glas klerikalnih junakov porko d... porka malora ste videli porka M... če bi bili mi, liberalci, bi nam župan dal takoj dovoljenje, oštja, ker smo pa kristijani, ga ne vdobimo, le počakaj očka župan, se vidimo pri občinskih volitvah. Mi imamo že možake, da nam bodo za dušni blagor delali, potem se je eden oglašil oštja kateri so tisti, in povedal je celo vrsto čudnih imen, vidite kaj niso fajni možje tisti, saj sedaj imamo dobrega nuncu jih pa on kaj nauči. Pred nekim časom je dovolil g. kurat Budalu, da lahko uči odrasla dekleta cerkveno petje, ko jih je naučil, je pa šla Justinova k nuncu Cirilu in mu povedala, da ljudje po Podgori govoré, da dekleta Budalova lepše pojo kakor Marijine hčere. Nunc je takoj na te besede poslal po g. Budala ter mu zabranil, da ne sme z zborom v cerkev. G. Budal izroči ključ s kora nuncu, kateri jih je takoj sprejel in jih nesel naravnost Justinu, kateri ga je z glorio pričakoval, da mu prinese veselo novico. Potem so tako dolgo pili od veselja, da bi bil nunc še na službo božjo kmalu pozabil, moral je teči v cerkev, kjer so ga ljudje čakali za litanije. Sedaj bode lahko spet g. J. cigare-kube kadil, ker je postal cerkveni organist; saj prej jih ni mogel. Ako naših pevcev društva »Podgora« v miru ne pusti, bo videl, kaj bo. Kaj misli da je v Škofji Loki, tam bi morda lahko klerikalno politiko vodil, pri nas tega ne maramo. Mi hočemo mir. Nemir in zdražbo delata sedaj v Podgori nunc Ciril in pa klerikalni učitelj Justin. Sejeta nemir, želja bosta vihar.

Podgorski rojaki.

V Vrtočah so našli v slami zavitega nekega tujega človeka, starega okoli 35 let, ki je govoril hrvatski. Pri sebi je imel 385 vinarjev; vsi so bili plesnivi. Oskrbnik ga je zvezal ter peljal k žandarmeriji v Miren. Menda je rekel, da se piše Metlikovič.

Renče. — V petek, dne 26. t. m. se bo vršila pred okrožno sodnijo v Gorici obravnava proti onemu Arčonu, ki je obdolžen, da je kupil glas za klerikalce za 10 kron.

Vsled deževja je Vipava še precej narasla. Ceste v goriškem okraju posebno ona, ki pelje v Bilje in iz Bilj v Renče je potrebna poprave. Na cesti se nabira voda in vsled tega nastajajo na cesti velike luže. — Večina naših zidarjev, ki v poletnem času dela po svetu, se je vrnila domov.

Družba sv. Cirila in Metoda.

Med svati v Št. Ferjanu v soboto zvečer se je nabralo v prid družbi sv. C. in M. 15 K; in sicer pri svatbi g. Milke pl. Reja z g. Makucem. Srčna hvala vsem!

Iz klerikalnega sveta.

Duhovniška poštenost. — Ko je hrvatski župnik in poslanec Zagorac izstopil iz hrvatsko-srbske koalicije, je seveda tudi odložil mandat kot hrv. delegat v ogrskem drž. zboru. Naznanil je to pisмено v hrvaščini predsedniku Justhu. Ta je dal list hrvatskemu ministru Josipoviču, na; mu ga prevede na madžarsko. Od tega je minulo sedaj 8 mesecev, a dotični list še ni preveden na madžarsko in poštenjak Zagorac še vedno vleče dijete kot hrvaški delegat v ogrskem državnem zboru. Splošno mnenje je, da je to sporazumno in sicer v zahvalo Zagorcu, da je svojim uplivom izneveril nekatere poslance hrv.-srbski koaliciji. — Pa še naj kdo reče, da niso poštenjaki naši ljubi duhovniki — od najnižjega pa do najvišjega.

Duhovnik izstopil iz cerkve. — Duhovnik v Crescentinu v Italiji, Pietro Sartoris, je izstopil iz cerkve. Pred časom mu je bilo naročeno, naj dobi ljudi, ki bodo predstavljali vžaljeno katoliško ljudstvo in s katerimi naj razžene soc. dem. shod v Rimu. To se mu ni posrečilo, zakar so mu

prelati odvzeli službo in duhovnik je bil navezan samo na mesečnih 30 lir za mašo. Vsled tega je izstopil iz cerkve, toda upanja nima, da dobi onih 5000 lir, katere je zapustil pred kratkem rimski prelat duhovniku, ki izstopi prvi iz cerkve, ker on ni izstopil toliko iz prepričanja, pač pa radi sekatur v svojem poklicu.

Vera in živinoreja. — Te dni kroži po časnikih vest, ki pravi, da so ustanovili na Holandskem celo vrsto rimsko-katoliških društev za živinorejo. »Bredasche Courant« piše sledeče: Iz zanesljivega vira nam poročajo, da mislijo v našem mestu ustanoviti zadrugo mesarjev, ki bodo kupovali samo tako živino, ki jo bo odredjalo rimsko-katoliško društvo. Mesarji se bodo združili, da bodo lahko svoje katoliške odjemalce zalagali z mesom katoliškega izvora. Vsaka krava, ki bo na pravilen način izrejena, dobi diplomo in seveda se mora zabraniti križanje pasem. — Vera se na Holandskem res lepo razvija....

Župnik — krivoprisežnik. — V Čresnovcu pri Slovenski Bistrici imajo župnika Ivana Sušnika, ki se rad prepira in ki je tako surov, da pretepa ne le svojo kuharico, marveč da je nekoč svojo lastno mater tako pretepel in poškodoval, da je prišel zaradi tega v kazensko preiskavo. Letos enkrat se je lotil svoje kuharice in jo tako premikastil, da je bila vsa pobita. Zaradi tega je bil obtožen, a dne 29. sept. oproščen, ker so kuharica in tudi priče vse ugodno izpovedale za župnika. Toda resnica je prišla kmalu na dan. Izkazalo se je, da je župnik vsa priče pregovoril in zapeljal, da so pod prisego krivo pričale. V petek se je pri okrožnem sodišču v Mariboru vršila kazenska obravnava. Župnik Sušnik je bil zaradi zapeljevanja v krivo prisego obsojen na štiri mesece težke ječe, njegove žrtve pa so bile zaradi krive prisega obsojene: 64letna kuharica Ana Krulc na tri mesece, pismoñoša Josip Strne pa na dva meseca.

Domače vesti.

Zaupno posvetovanje slov. naprednjakov v Ljubljani. V ljubljanski mestni dvorani dne 21. listopada 1909 zbrani zastopniki iz Goriške, Koroške, Kranjske in Štajerske so sklenili sledečo resolucijo: Izvrševalni odbor narodne stranke za Štajersko in narodno-naprednih strank za Goriško in Kranjsko naj skličejo dne 16. januarja 1910 v Ljubljano velik shod naprednjakov iz vseh slovenskih dežel, na katerem se ustanovi organizacija slov. naprednih strank. Vseslovenska napredna stranka bode na podlagi skupnega programa osredotočevala, organizirala in pospeševala delo naprednih strank v posameznih slov. pokrajinah. Da se stilizuje ta program iz vsoprednih programov že obstoječih naprednih strank in da se sestavi organizacijski statut, se izvoli odsek 9 članov, ki ima do srede meseca grudnia 1909. izdelati svoj elaborat in ga predložiti izvrševalnim odborom posameznih naprednih strank. — Sestanek se je na podlagi tozadevnih referatov obširno bavil s politično-organizatoričnimi, gospodarskimi, ljudskoizobraževalnimi in časnikarskimi vprašanji ter se glede vseh zedinil za enotno postopanje v bodočnosti, katero bode vodilo do povzdige naše narodno-politične in gospodarske moči na zunaj, do trdnje obrambe naših mej in do politične osamosvojitve slovenskega naroda. Stranka zavzame tudi v posebnem poročilu na ustanovnem shodu, na katerega se povabijo zastopniki jugoslov. naprednjakov, svoje stališče k jugoslov. vprašanju. Sestanka se je udeležilo 11 drž. in dež. poslancev.

Kranjska narodno-napredna stranka priredi v nedeljo v Šturijah pri Ajdovščini shod, in sicer ob 4. uri popoldne v salonu g. I. Šaplje.

Dnevni red: a) Poročilo o političnem položaju in zadnjem deželnozbornem zasedanju. Poroča dež. odbornik dr. I. Tavčar. b) O pomenu organizacije. Govori Slavoj Škerlj, tajnik N. D. O. v Ljubljani. Somišljeniki, naprednjaki, na Ajdovskem, udeležite se tega shoda!

Darovi za »Dijaško kuhinjo«. Volilci »Lomnjani« zbrali 4 K pri Sv. Luciji in poslali po Andr. Winklerju, posestniku v Lomu tolminskem. Nabiralnik v gostilni Antona Mikuža pri Sv. Luciji je dal 13/71

K, doslej skupaj 65/69 K. Narodna Čitalnica pri Sv. Luciji poslala nabrani znesek 30 K. Ant. Jerkič, fotograf v Gorici 3 K. Na račun mesečnine je prišlo v denarju 6 K in v blagu 5 vreč krompirja.

Koncerta »Pevskega in glasbenega društva v Gorici« (podružnica Glasbene Matice v Ljubljani.)

ŽALOST.

(Narodna)

Ko tičica sem pevala,
Sem sladke sanje sanjala,
Oh, zdaj pa nikdar, nikdar več,
Veseli se preč je, preč.

Cvetela sem ko rožica,
Nebeškim žarkom ljubljena,
Oh, zdaj pa nikdar, nikdar več,
Veseli se preč je, preč.

Ročice moje miljene
So zale vence spiciale,
In lesketala očca sta
Ko zvezde dve, ko solca dva.

Le pod menoj še biva mir,
Krog mene pa ga ni nikjer,
Srce, srce le tja želi,
Kjer angelj moj leži....

St. Pirnat je bil brez dvoma eden najnadarjenjših slovenskih skladateljev in kaže poleg talenta tudi veliko muzikalno znanje, s katerim nadkriljuje vse komponiste svojega časa. Poseben mojster je bil v zborovi skladbi. Način, kako izpeljuje glasove, je vzoren. Vse priča, da je poznal imenitno tehniko glasov; vsi njegovi zbori se odlikujejo s tem, da zvenijo polno in krasno. Eden najboljših je ravno Žalost, ki ga bo proizvajalo naše Pevsko in glasbeno društvo v nedeljo, dne 5. decembra. Skladba ima tri dele. Tretji del odgovarja prvemu in je komponiran izključno za mešan zbor. Najboljši je srednji del (kitica 3. in 4.), v katerem se menjajo ženski, moški in mešan zbor. Ta del je na nekaterih mestih osmeroglasen, v celini pristno lirichen in najbolje zvaneč.

Komu ni znana Gregorčičeva pesen »Kitica«? — Spisana je v popolnoma narodnem duhu. Šopek cvetlic, ki pade kmetski deklici iz nedrij v bližnji potok, naj naznani njenemu milemu, mlademu mlinarju, da ga ona ljubi. — Ta pesnitev spada med bisere Gregorčičevih lirčnih pesni. Foerster se je zatopil v narodovo dušo in nam sestavil čisto umetno skladbo, ali na tak način, da niti ne čutimo umetnosti, marveč je ohranjen pristni narodni duh in se nam zdi, da smo jo slišali že večkrat na vasi iz fantovskih ust.

Porotno zasedanje. — Začne 29. t. m. Prva razprava bo proti nekemu Körnerju iz Varšave, 50 let staremu, oženjenemu; Körner je bil potovalni agent, že kaznovan; obtožen je goljufije. Druga razprava bo proti 30 letnemu R. Concionu iz Gradišča ob Soči radi oskrumbe.

»Goriško učiteljsko društvo« bo zborovalo dne 2. decembra t. l. v Gorici v kavarni »Central« ob 9^{1/2} dopoldne.

Dnevni red: 1) Zapisnik zadnjega občnega zborovanja, 2) O zrakoplovstvu; predava g. Fr. Finšger, c. kr. okrajni šolski nadzornik.

Klerikalci in socialni demokratje jahajo v gonji proti napredni stranki na tem, da ker je dobil učiteljski kandidat v goriški okolici več glasov kot kandidat P. Medvešček, je to znamenje šibkosti napredne stranke. Prismode jedni in drugi. V goriški okolici so šli učitelji v ogenj za svojega stanovskega kandidata, delali so, kar so mogli ter delili glasovnice, ki so nosile ime Križmanovo. Volilci po večini niso vzeli kandidatur strankarsko, ampak so rekli: saj je vse jedno, učitelj je ta in oni, gotovo pa je tudi, da propademo. Izid volitev v splošni kuriji je vplival depresivno; zato ni bilo nobenega navdušenja za volitve v kmečkih občinah; šli so voliti brez upa zinaže: saj je vse jedno, če volimo tega ali onega. Tako se je pripetilo n. pr., da je dobil Križman glasove v Mirnu, dasi ni tam nobenega agrarca. — Volilci niso razločevali, da je bil P. M. kandidat kmetov, drugi pa učiteljskega društva. Če bi se bilo to raztolmačilo prav, ne vemo, kaj bi bilo in kako!

Če je dobil Abram na Krasu par glasov več kakor Št., prava reč. Saj je vendar znano, kaka gonja je po Krasu proti rodbini Štrekljev; grda gonja, vredna vse obsodbe. Čisto po nedolžnem trpi tudi dr-

žavni poslanec Alojzij Štreklj. Ne strankarski ozir, ampak gonja proti rodbini Štrekljev je vzela poslancu glasove. Mnogi se že kesajo, ker so se dali zapeljati ter so tako pomagali klerikalcem do poslanca, ki v Gregorčičevi družbi ne bo mogel nikdar nič storiti za Kraševce. Taka je resnica — klerikalni in soc. demokratični bratci pa naj pišejo o tem še naprej kar hočejo; drugega itak ne znajo, kot nesramno lagati in zavijati.

Užitninski sleparji se zopet oglašajo v »Gorici«. Sedaj se zopet hvalijo radi dobičkov, na katerih pa so čisto nedolžni. Ali hvalo potrebujejo zopet v volilne namene. Naj bi rajši preračunali, kolika bi bila škoda, če bi bila obveljala njihova neumna nakana pred leti. Tisti, ki so preprečili ono znano nakano, imajo zasluge za dobičke, ne pa pritlikavi bahači v klerikalni stranki! Da je tako, kakor je sedaj, ter da so dobički, s tem je pač vsakdo zadovoljen. Za to pa nimajo klerikalci čisto nobenih zaslug. Samo v volilne namene izrabljajo užitnino, kakor smo že večkrat povedali, slovenski klerikalci in pa laški liberalci. Kadar jo rabita Berbuč in Gregorčič, alo, pa je polna »Gorica« užitnine; kadar jo rabita Pettarin in Pajer, pa napišejo članke v »Corrieru« o užitnini, v katerih prišivajo vso zaslugo za užitnino edino le Pettarinu in Pajerju. Zakaj se vendar ne zgane Berbuč, kadar mu krađe »Corriere« zasluge za užitnino? Ali bratci se razumejo: v »Corrieru« imata za Lahe vse zasluge za užitnino Pettarin in Pajer, v »Gorici« pa za Slovence vse zasluge Berbuč in Gregorčič. — Ali znajo imeti ljudstvo za norca!

Poraz klerikalcev v veleposestvu peče »Gorico« da gobežda kar venomer o teh volitvah. Sedaj ugiba, ali je bila to agrarna ali »liberalna« zmaga. Trdi, da se nikakor ne more reči, da je to »liberalna zmaga«. — Pribili smo že svoj čas, da je povedal sam »Km. glas«, da agrarna stranka ima med veleposestniki kakih 5 pristašev in nič več; da malo osvežimo spomin »Gorici«, ker jo očitvidno zapušča, pa povemo, da je po volitvah v veleposestvu s »Prim. listom« vred pisala takole: »Pri volitvi slov. veleposestva so bili izvoljeni liberalni kandidati.« — Sedaj pa piše: »Soč« pa ni bilo nič sram, da je že isti popoldan (v soboto po volitvi) sporočila »Slovenskemu Narodu« v Ljubljano, da so zmagali liberalni kandidati. Tisti popoldan torej je smela »Gorica« poročati, da so zmagali liberalni kandidati, druge bi bilo moralo biti na sram, če so tako poročali, kakor ona. Tako postavlja »Gorica« sama sebe na oder, na katerem jo vidimo, kako se smeši in šemi.

Ali odstopi ljubljanski škof? — V kanonskem pravu beremo stavek, ki obsega povode za odstop kakega škofa. Stavek se glasi: Debitis, ignarus, male conscius, irregularis, quem mala piebs odit, dans scandala, cedere possit. V teh povodih se nahaja torej tudi povod: »d a n s s c a n d a l a«. Ljubljanski škof je s svojo radečo brošuro napravil škandal in polnjenje. Torej! — Sicer pa ga ne morejo več rešiti ne »Slovenec«, ne »Domoljub« in ne 57 nedeljskih shodov na Kranjskem. Čudno se nam zdi, da »Gorica« in »Primorski list« ne pišeta na široko o tej zadevi, ki je postala že svetovno znana in je prekoračila že meje naše države.

Zaveščiše za maloletne kaznenice izpuščene iz zaporov, katero je ustanovilo podporno društvo za izpuščene kaznenice v pokneženi grofiji Goriško-Gradiščanski, se je preselilo v lastno hišo v via Campi. Kakor je društvo v posebnih tiskanih poročilih, katera je v preteklem poletju razposlalo v mestu in po deželi, izkazalo, je njegovo dosedanje delovanje zlasti v prid maloletnih kaznenic bilo zelo plodonosno. Kakor nam javlja vodstvo, ima pa društvo le skromne podpore za to humanitarno podjetje in odvisno je več ali manj uspešno delovanje edino le od števila članov. Obzirom na to in ker letna članarina znaša le dve kroni, je želeti, da se ne odreka podpore dobrodelnemu namenu. Opaža se, da se članarina pošilja po pošti na društvo ali pa se izroča v to odločenemu pooblaščenцу, ako se predstavi z dotičnim potrdilom.

Poskušeni samomor. — V Gradišču ob Soči je poskusil samomor z revolverjem Artur Piani, ali posrečilo se je rešiti ga.

Sodi se, da je ta poskus v zvezi s samomorom R. Marega, katera je pred kratkim bila strup ter umrla, baje je imel P. ž njo ljubavno razmerje.

Štirje mladeniči na zatožni klopi. — Zalostno je videti fantiče, ki so komaj odrasli šoli, na zatožni klopi. Ti so bili Rudolf Fabjan, Josip Furlan, Ivan Štrukelj, Franc Brajnik, vsi že kaznovani. Ukradli so neki S. Calligaris dva para hlač, trgovcu Mozeriču nekaj jestvin, gospej Ročič zlat prstan in nožiček, v stanovanje so prišli skozi okno, iz kleti Batanove pa nekaj buteljke vina; v ulici Veturini je izginilo nekaj kokoši. Obsojeni so: Rudolf Fabjan na 6 tednov, Franc Brajnik in Josip Furlan vsak na 3 tedne, Ivan Štrukelj na 2 tedna ječe s posti in trdim ležiščem.

V tukajšnji bolnišnici se nahaja neki Fr. Ladianewski, katerega so našli v Gorici na Tržaški ulici na tleh, ko ga je lomila božjast. Ta človek je videl že mnogo sveta. Bil je v Alžiru v legiji tujcev, od tam je pobegnil, hodil je po Španiji, Francoskem, Italiji. Ko je bežal iz Afrike, je bil ranjen na glavi in levi roki, katere ne more več rabiti. Učil se je kovaške obrti.

Aretirali so v Gorici 16 letnega kovaškega učenca Al. Petejana iz Sovodenj, ker je na sumu, da je ukradel Ivanu Dušniku 50 K denarja.

Sokolski vestnik.

Ustanovitev, Primorske sokolske župe.

Pomemben dan za sokolstvo na Primorskem in sploh za slovensko sokolstvo je bil 21. november.

Bujno kakor nikjer širom domovine, se je razvijalo v zadnjih dveh letih sokolstvo v slovenskem Primorju.

Društva so se ustanavljala in ta v smislu društvenega programa razširjala sokolsko idejo v svojem okolišu, tako da sedaj lahko odgovorimo na izjavo nekoga pred dvema leti: »Primorci niso dostopni sokolski ideji« z mnogočim: da! Pred dvema leti so bila na Goriškem 3 društva in 1 v Trstu. A danes? V Trstu 2 društvi z 3 odseki, na Goriškem pa 9 društev s 5 odseki. Kako naj imenujemo to drugače kot velik napredek in posebno še, ker lahko trdimo, da tudi res vsa društva odgovarjajo v polni meri svojemu namenu: gojitvi telovadbe.

Da bo delo čim uspešnejše, delovanje enotnejše, organizovala so se vsa društva in združila v bratski objem v sokolsko župo, ki bo, kakor je poudarjal brat dr. Leupušček v nagovoru, trden člen močne verige — vseslovenske sokolske zveze.

Kako zanimanje vlada za Sokolstvo pokazala je vdeležba na vsanovnem občnem zboru. Vabilu »Sokola« v Gorici, ki je prevzel pripravljala dela, odzvala so se — izvzemši Solkana — vsa društva in poslala skupno 41 delegatov. (Trst z okoličnic 12), da so kumovali našemu novemu koraku naprej.

Zborovanje se je vršilo v vzornem redu in res s sokolskim-bratskim zanimanjem.

Župna pravila, prirojena našim razmeram, so bila sprejeta brez debate.

V predsedstvo so bili voljeni z vsklikom: Starosta: dr. J. Leupušček, Gorica; I. podstarosta: dr. G. Gregorin, Trst; II. podstarosta: Josip Mozerič, Prvačina; načelnik: L. Kranjc, Gorica; tajnik: A. Podgornik, Gorica; blagajnik: E. Konjedic Plave; pregledovalci računov: A. Zavalav, Štandrež; V. Toplikar, Črniče in J. Jakli, Miren. V izobrazovalni odsek so bili voljeni bratje: Dr. Puc, Gorica; dr. Podgornik, Gorica; dr. Irgolič, Trst, dr. Rekar Trst in A. Lokar, Ajdovščina.

Pri točki dnevnega reda »določitev prispevkov za župo« se je vnela živahna debata in se je končno na predlog br. dr. Šavnika sklenilo, da se posamezna društva za letošnje leto prispevka še prosta in se prepusti določitev istega prihodnjemu župnemu občnemu zboru.

Pri točki »slučajnosti« se je na predlog br. Kranjca soglasno sklenilo prirediti prihodnje leto prvi župni zlet v Gorici, ki naj bo za primorske Sokole nekaka priprava za Celjski zlet slovenske sokolske zveze.

Na predlog br. Toplikarja, ki ga je brat dr. Rekar toplo priporočal, se je soglasno sklenilo naročiti vaditeljskemu zboru, naj na prihodnjem župnem občnem zboru predloži načrt, kako bi se najpri-

merneje ustanovil sklad za podporo vaditeljem in telovadcem za obiskovanje vaditeljskega tečaja in podučevanje telovadbe v novih društvih.

Nato je br. dr. Leupušček s primernim govorom zaključil to velevažno zborovanje.

Slovenska Sokolska zveza je poslala sledečo brzojavko:

Ljubljana: Vsem zborovalcem iskreni bratski pozdrav, »na zdar«!

Sokolska zveza.

Trgovsko-obrtna in gospodarske vesti.

Vojna uprava kupi po trgovski navedi za Maribor 2100 q pšenice, 5350 q rži in 4950 q ovasa; za Celje 100 q ovasa; za Celovec 2483 q rži; za Beljak 667 q rži; za Trst 1450 q ovasa; za Pulj 1750 q ovasa. Razprava o nakupu bo 7. dec. 1909. pri c. in kr. intendanci 3. voja v Gradcu. Pogoje se izve tudi pri oskrbovališču v Gorici.

Svinjo, ki tehtala 904 funte je izredil grajšček von der Hellen pri Wellenu na Severnem Nemškem. Prodana je bila za 600 kron.

Razpečevanje piva je v Avstriji letos zelo nazadovelo. V prvih osmih mesecih leta 1909. se je znižal državni davek na pivo za 4.426.327 kron. Torej se je v finančnem letu 1908/09 prodalo 17—2 mil. hektl. piva manj. To pomeni tudi zmanjšanje dež. doklad na pivo za 29 do 34 milijone, ali pri užitniškem davku 66 do 76 milijonov kron. Produkcija piva se je torej v Avstriji znižala za 8 in pol do 10 odstotkov.

Politični pregled.

Shod poslancev »Poljske ljudske stranke«. — Državni in deželni poslanci »Poljske ljudske stranke« so imeli 21. t. m. shod, ki je trajal do 8. ure zvečer. Predsedoval je poslanec Jan Stapiński. Sprejeli so resolucijo, v kateri se konstatuje: 1. da so razmere v parlamentarni večini in v vladi nevzdržljive; 2. da morajo biti v ministerstvu zastopani tudi Čehi in Jugoslovani; 3. da je treba obžalovati, da pomaga »Poljski klub« s svojim neodločnim postopanjem vzdrževati sedanji vladni sistem; 4. da morajo poljski ministri takoj demisionirati, ako bi baron Biernth hotel vladati s pomočjo § 14.; 5. da naj »Poljska ljudska stranka« dosledno nadaljuje svojo dosedanjno politiko in 6. da naj skliče splošni strankarski shod, ako bi se izkazalo za potrebno, da bi svojo taktiko spremenila. Shod je prejel s Češkega mnogo brzojavnih pozdravov.

Zasedanja deželnih zborov se bodo vršila od 26. decembra oo srede januarja, ako nastane v parlamentu redne razmere.

Demonstracije za Asinarijo in proti Avstriji so se vršile v Milanu, Veroni in Turinu. Rimski odbor društva Dante Alighieri ga hoče pri prih. občnem zboru izvoliti za častnega člana. Vsekakor lepa slika »korektnih razmer« med Avstrijo in Italijo.

Razne vesti.

Jugoslovansko medicinsko društvo v Gradcu. — Z namenom, da se čim boljše pripravijo za vzvišeni zdravniški poklic, poklic delikaten pa tudi poln odgovornosti ter, da kot vestni in pripravljeni zdravniški služijo svojemu narodu, so si jugoslovanski medicinci v Gradcu osnovali svoje društvo ki se je na I. red. obč. zboru takole konstituiralo: Predsednik: med. dr. phil. Mikuličič; podpreds.: med. Todorovič; blagajnika: med. Pasini in Volavšek; tajnika: med. Sekulič in Šlander; knjižničarja: Teodosijević in Heinz, med; gospodar: med. Atanasoff; revizorji: med. Vesič, Borič, Barbot, Anger, Zorjan in Primšar.

Nabavljajoči obširnejšo medicinsko literaturo, strokovne časopise in medicinska učila, so jugoslov. medicinci prepričani, da se pravim potom približujejo svojemu cilju. V svesti so si, da mora biti praktična medicina pristopna tudi širšim slojem, so pripravljani tudi na tem polju delovati.

Društveni obstanek, združen z velikimi materijelnimi izdatki, je odvisen

mnogo tudi od jugoslov. rodoljubov, ki morajo društvo podpirati kot izvanredni, dobrotni, podporni in ustanovni člani. Ostavljajoči trajen spomin, spomin svojega rodoljublja, bi oni materijelno pomagali izpopolnjevanje medicinske mladine na korist in blagor svojega naroda.

1000 oseb zaprtih. — V mestu Monague (Nicaragua) je dal zapreti predsednik republike 1000 oseb zaradi nelojalnosti proti njemu in ker niso hotele plačevati vojnega davka. (V državi divja namreč državljanska vojna).

Zanimiva poročna obravnava. — V petek je sedel pred dunajskimi porotniki Ladko Hosek obtožen, da je ponarejal in ponaredil bankovce po 50 K. Hosek je študiral medicino na Dunaju, napravil nekaj izpitov, potem se pa vrgel z vso vne- mo na raziskovanje malarije, katero je dognal ob močvirnatih bregovih Dunava. Dognal je, da neke vrste muhe povzročajo to bolezen. Do tedaj ni nobeden vedel, da je ta bolezen malarija. Vse polno ljudi je ozdravil. Zbiral je material, da dobi na podlagi statističnih podatkov kako podporo, toda te papirje je izgubil nekoč v Praterju. Vse delo je bilo zaman. Začeti je bilo treba z nova. Toda denarja ni imel nič, domači so ga zapustili, le stara gospodična trafikantinja Adele pl. Kurz, pri kateri je stanoval, je delila njegovo bedo. Da slednjič pomaga nesrečnim bolnikom ob Dunavu, sta prišla oba na to, da si s ponaredbo par bankovcev toliko prislužita, da zamore Hosek nadaljevati svoje ljudoljubno delo. Porotniki so zanikali stavljenja vprašanja in oba, Hosek in Kurz sta bila oproščena, kar je bilo pričakovati, saj, sta grešila iz ljubezni do trpečega človeštva.

Steinhell, oproščena in svetovnoznana vdova po umorjenem slikarju Steinhellu, pojde sedaj po obravnavi v Švico v neko zdravilišče. Tu se snide s svojo 17 letno hčerko. Časnikarjem bo odgovarjala le v prisotnosti svojega odvetnika.

Koristolovec aretiran. — V Berolinu so aretirali nevarnega koristolovca v osebi Alfreda Vandena, ki se je pa izdajal za angleškega ali francoskega piemenitaša. V Berolinu je obral neko bogato Rusinjo za 25.000 mark. Pri njem so dobili še 11.000 mark.

Požiralec nožev. — V Žatcu na Češkem je prišel v bolnišnico mož, ki je tožil, da ga boli želodec. Pred leti je požiral v cirkusih nože. Pri operaciji so mu dobili v želodcu pet zaprtih žepnih nožev. Čez par tednov je bolnik okreval.

Najstarejša ladja. — V danski trgovski mornarici služi jadernica »Konstanze« že 186 let nepretrgoma. Leta 1723. je bila zgrajena, je zelo lahka, ima 172 ton, in je vedno na potu v severnih morjih.

Trikratni samomorilni poskus. — 43 letni odvetnik v Krakovu, Josip Groski, je najprej dvakrat pil sublimat, ker se še ni zastrupil, si je zadal 50 ran z britvijo in ker še to ni nič pomagalo, je šel v kopališče in se hotel utopiti. Toda tudi te smrti je bil rešen in služabniki so ga prenesli v bolnišnico. Vzrok: življenje se mu je pristudilo.

Med potjo okradena. — Rimski knežinj Antici Mattei je bila ukradena v vlaku ročna torbica z biseri v vrednosti 15.000 frankov. Tatovi so utekli.

Prejšnji perzijski šah živi sedaj v Odesi na Ruskem, obiskuje vsak dan kavarno Chantant in cirkus. Godi se mu dobro.

Dve ženski trupli v sodih. — Pri postaji Rostvohar v bližini Petrograda so dobili uslužbenci dva soda z napisom: nasekano meso. Odprli so soda in dobili dve ženski trupli brez glave. Oblasti preiskujejo vso zadevo.

Vulkan na otoku Teneriffa na zahodni strani Afrike je začel bruhati. Mesta Santa Cruz, Santiago in Guarachio so v največji nevarnosti. Pik na Teneriffi (3700 m visok) je bruhal v zadnjič l. 1798. in sedaj so vsi mislili, da je ta vulkan že ugasnil.

Sedemkratni umor. — V Boguslavicu na Poznanskem ob ruski meji so dobili v neki kmečki hiši dva moža, dve ženski in štiri otroke umorjene in sicer s sekuro. O storilcih ni ne duha ne sluha.

Špansko zakladnico so dobili delavci pod zgodovinskim gradom Casa del Rey-moso blizu mesta Ronda v Španiji. Grad je last amerikkanskega milijonarja Perin. Delavci so pri podiranju podzemeljskega zida prišli do stopnišča, ki je imelo 390 stopnjic. V podzemeljski shrambi je bilo polno ilovnatih posod napolnjenih z zlatim denarjem. Perin je odpotoval v Madrid. Zakladnice se je polastila policija.

Tragedija v niši angleškega odvetnika. — Ko se je vrnil odvetnik Dodd na svoje posestvo v Castle Eden na Angleškem, je dobil svoje štiri otroke v starosti od 8 mesecev do 6 let, s prerezanimi vratovi. Žena se je zastrupila. To je storila žena v trenutku blaznosti.

Dr. Ruggero Kürner,

kirurški zdravnik, biški asistent na c. kr. kliniki genealogije in ostrike v Gradcu.

Specialist za ženske bolezni.

Ordinira od 10.—11. predpoldne in od 3.—4. popoldne.

Tekališče Frana Josipa šte. 6.

Edina tvrdka v Avstriji za oprave za dojenčke in zaloga porila

a vozičke in postelje. — Iloga najtinejša in priprostejša vrste. — Vrstvena znamka

„Zum Knabenhortler“.

Nov oddelk za prodajo na drobno. — Na zahtevo pošljem cenik s podobami brezplačno. — Vrednot odlikovana tvrdka. Tovarniško cene.

Moriz Guttman,

Dunaj I., Salzgries 12.

Oddelek za prodajo na drobno v I. nadstr.

Ugodna prilika!

Na prometnem kraju v Krminu se prodaja v dobrem stanu ohranjena hiša.

V isti se nahaja sedaj dobrodoča gostilna. Hiša obsega 3 kuhinje, 10 sob, dvorišče, izvrstno klet in 1/2 njive zemljišča. Pojasnila daje g. Janko Garbas, nadučitelj Ciril-Metodove šole.

Opoldne vidi zvezde, kdor kurje ma oko. Izogneš takim mukam ti s čevlji se

OHO

J. Medved, Gorica

Tekališče, Josi, a Verdi št. 32.

Sprejme se takoj

mlado deklino za vlagateljico pri strojih in pomagalko v kajigovaznici.

Zglasiti se je v naši tiskarni.

Phanola

je nek aparat, ki se ga pristavi h glasovirju, da zamore vsak — tudi oni, ki se ne razume prav nič na glasbo — igrati kakoršenkoli komad pravizvrstno.

Dotični aparat je na ogled in tamkaj daje tudi potrebna pojasnila za stopnik in zagatelj

Rajmund Kren
Gorica, Via Teatro.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

(V lastni hiši, Gosposka ulica št. 7, I. nadstr.) — Telefon št. 78.
Račun poštne hranilnice št. 637.315.

Na občnem zboru dne 30. maja 1909. se je določilo:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4 1/2 %. Stalne večje vloge z enoletno odpovedjo po dogovoru. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Posojila se dajejo zadrugu na vknjižbo po 5 1/2 %, na varščino ali zastave in na menjice po 6 %.

Glavni deleži se obrestujejo koncem leta 1908. s 6 %.

Stanje 31. dec. 1908.: Zadrugušnikov 1904 z deleži v znesku 89.362 kron. — Hranilne vloge: 1.727.304-70. Posojila: 1.693.201-—. — Rezervni zaklad: 90.230-05. — Vrednost hiš: 111 755-23.

MIZARSKA ZADRUGA V SOLKANU,

tovarna pohištva in stavbenih izdelkov.

Lasten železniški tir
Gorica drž. kol. — Solkan

Žage v Soteski
(last verskega zaloga).

Osrednje vodstvo: Trst, Via della Caserma št. 4.

Intarurban. telef.: Gorica št. 74, Trst št. 1631. — Tel.: Zadruga, Used. A. B. C. Code v. Edit.

Zaloge: Solkan; Trst, Via della caserma 4;

Reka, Via delle Pile št. 2; **Spiljet**, ulica Sv. Dujme, Na novoj obali.

Zastopstva: Egypt in Levanta.

Vposluje okroglo 400 uslužbencev ter ima nad 150 H. P. parnih in turbinskih gonilnih sil — Lastne električne centrale. — Letna produkcija K 600.000.

Izdeluje pohištvo vseh slogov, ter vsa stavbena dela.

Tehnični in fotografični zavod v Solkanu.

Opravlja popolnoma: Hotele, vile, cerkve, šole i. t. d.

Les se pripravlja v posebnih pečeh na par, ki se razgrejejo do 60°.

Zadružne glavnice K 90.000. — Garancijska rezerva K 180.000. — Rezerva za izgube K 21.000.

Zadružni urad v Solkanu sprejema hranilne vloge ter jih obrestuje po 5—6 %.

Denar prihrani kdor kupi izdelovljeno pohištvo pri

Ant. Breščak-u

v Gorici,

v Gosposki ulici št. 14

(v lastni hiši)

kateri ima v zalogi najbogatejšo izbero pohištva vseh slogov za vsak stan, priprostejša in naj-finejša izdelka.

Daje tudi na obroke.

Lastna delavnica

za tapetirano pohištvo.

Če ne brez konkurence.

Različno pohištvo iz železa
pudobe na šipe in platno, ogledala
tima in platno.

V dobri, veliki vasi blizu Gorice
se odda takoj

pekarija

pod zelo ugodnimi pog. ji.

Ponudbe na upravnishvo
našega lista.

Št. 3333

E

Razpis službe.

Do 15. decembra t. l. je razpisano pri tukajšnji zastavljalnici in ž. njo združeni hranilnici mesto dijurnista oziroma praktikanta.

Prosilci, ki morajo znati deželne jezike, naj vložijo prošnje opremljene s tozadevnimi spričevali (dokumenti) v imenovanem roku na podpisano vodstvo.

V Gorici dne 15. novembra 1909.

Ravnateljstvo.

Hiša v Grahovem

na lepem prostoru,

dvonadstropna, z 8 sobami, pripravná za vsako obrt

se odda v najem takoj ali pa proda prav po ceni.

Natančen naslov pové upravništvo

„Soče“.

SUKNA

in modno blago za obleke

priporoča firma

Karel Kocian tvornica
za suknjo

v Humpolcu na Češkem.

Tvorniške cene.

Vzorci franko.

Manufakturst,

zmožen italijanščine v govoru in pisavi, vojaščine prost, dobi stalno službo pri ljubljanski veletrgovini.

Ponudbe v Ljubljano, poštai predal št. 46.

Velika zaloga

kislega zelja (kapusa)

Franc Čerin

Bizavik p. Hrušica
pri Ljubljani.

Cena kron 10.— postaja Ljubljana. Razpošilja se po povzetju.

Corso Jos. Verdi št. 37.

I. nadstr.

Zobozdravniški in

zobotehnični atelje

Dr. Ivan Eržen

ordinira od 9. zj. do 5. pop.

Novodošlo blago za
nastopno sezono

se vdobi po zmernih cenah

v delavnici in trgovini z gotovimi oblekami

Anton Krušič,

krojaški mojster in trgovec
Gorici

Tržaška ulica št. 16

v lastni hiši.

Opozarja se gg. odjemalce, da je došla ravno kar velika množina raznorstnega blaga kakovosti iz avstrijskih in angleških tovarov najrazličnejših

za vsaki stan.

Pozor! Slovensko podjetje! Pozor!

Slavnemu občinstvu se priporoča dne 11. febr. 1909.,

na novo otvorjena velika manufakturna trgovina

Franc Souvan sin.

v stari Souvanovi hiši na Mestnem trgu št. 22

v Ljubljani.